

Afgiften nedsættes således altid, når arvingen har haft bopæl hos arveladeren i et sammenhængende tidsrum på mere end 5 år, og forholdet er begyndt, inden arvingen fyldte 15 år.

Skatteministeren kan ligeledes i henhold til bestemmelsens stk. 6 tillade, at afgiften nedsættes til en lavere afgiftsklasse end den, arvingens slægtsskabsforhold til arvelader vil betinge, i tilfælde hvor en arving ved arveladers død i længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af denne.

I 1986 blev der indsat et litra b i § 2 A, hvorefter samlevende af samme køn får afgiften beregnet efter ægtefælleskalaen.

Samtidig blev kravet til sambotidens længde for søskende, der havde fælles bopæl med arvelader, nedsat fra 10 år til 2 år, jf. § 2 A, litra e.

Da det herefter blev vanskeligt at begrunde forskellen mellem på den ene side reglerne for samlevende af samme køn og samlevende søskende og på den anden side andre samlevende, f.eks. papirløse par, blev der for sidstnævnte grupper administrativt fastsat regler, hvorefter afgiften efter ansøgning blev nedsat til klasse A, hvis den fælles bopæl ved dødsfaldet havde bestået i de sidste 2 år.

I maj 1987 besluttede Folketinget (B 150) at opfordre regeringen til at ændre § 3, stk. 6, således at det klart fremgik af lovteksten, hvilke regler der gælder for afgiftsnedsættelse for ugifte samboende af modsat køn.

I juni 1988 vedtog Folketinget loven om registreret partnerskab, hvorefter registrering af partnerskab mellem to personer af samme køn som hovedregel har samme retsvirkning som indgåelse af ægteskab. Litra b i arveafgiftslovens § 2 A blev derfor samtidig ophævet.

Virkingen heraf er, at en ikke-registreret partner eller en papirløs samlever efter to års fælles bopæl med arveladeren, ved dennes død betaler afgift efter klasse A, medens en registreret partner betaler afgift efter den lavere ægtefælleskala.

Bestemmelserne gælder kun for arv, herunder § 5a-erhvervelser (forsikringsbeløb m.v.). Gaver mellem ugifte samlevende uden for den gaveafgiftspligtige personkreds og gaver til plejebørn vil således også efter forslaget vedtagelse være indkomstskattepligtige.

Bemyndigelsen til at nedsætte arveafgiften for plejebørn er udlagt til skifteretter og eksekutorer som 1. instans.

Det foreslås, at de betingelser, som i dag stilles efter § 3, stk. 5 og 6, for at arveafgiften kan beregnes efter den billigere klasse A, kommer til at fremgå af

loven. Forslaget indebærer således, at der ikke længere skal søges herom.

Disse nuværende og fremtidige betingelser er:

- 1) Plejebørn: Bopæl hos arvelader i en sammenhængende periode på mindst 5 år, der skal være begyndt inden det fyldte 15. år.
- 2) Samboende: Fælles bopæl med arvelader i de sidste to år før dødsfaldet.

Plejebørn vil således kunne få afgiften beregnet efter klasse A, hvis de enten opfylder betingelserne i litra d eller litra f.

At arvingen har haft fælles bopæl med arveladeren ved dødsfaldet, må i almindelighed kunne dokumenteres ved fremlæggelse af bopælsattester fra folkeregisteret.

Foreligger der ikke folkeregisteroplysninger, er udgangspunktet, at samlivet ikke kan anses for dokumenteret. Såfremt der imidlertid fra to uvildige personer, der var bekendt med forholdene, fremkommer erklæringer om samlivet og længden heraf, og disse erklæringer støttes af andre oplysninger, kan disse i særlige tilfælde udgøre den fornødne dokumentation.

Med fælles bopæl ved dødsfaldet sidestilles det forhold, at arvelader eller arving i umiddelbar tilknytning til, at de har haft fælles bopæl, er flyttet på institution, typisk et plejehjem. Det er uden betydning, hvor lang tid institutionsopholdet har varet.

Arvens størrelse og arvingens indkomst og formue er uden betydning for anvendelsen af bestemmelsen.

Til nr. 4-5.

Efter arveafgiftslovens § 15, stk. 1 og 2, skal arveafgiften af en kapital eller fast ejendom, hvoraf en anden person end arvingen skal nyde indtægterne eller brugen, betales ved indtægts- eller brugsrettens ophør.

Efter stk. 4-6 kan skatteministeren, når boet skal betale afgiften, tillade, at afgiften betales straks i forbindelse med skiftet. Boet undgår ved en sådan tilladelse at skulle sætte et beløb til side til dækning af den afgift, der ellers skulle betales ved indtægts- eller brugsrettens ophør, og som ville være vanskelig at beregne, fordi man ikke kender værdierne på ophørs-tidspunktet.

Hvis der gives tilladelse til, at afgiften betales straks, beregnes den af de aktuelle værdier. Der beregnes dog samtidig af Statsanstalten for Livsforsikring efter forsikringsmæssige principper et nedslag, således at man alene skal betale det beløb, der under hensyntagen til rentnyderens forventede levealder og renten i samfundet skulle sættes til side, hvis man først skulle betale den beregnede afgift ved rentnyderens død.